

РЕШЕНИЕ

№ 610

гр. София, 03.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **13992** по описа за **2019** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 01.11.2019 г., постановено по НАХД № 18001/2018 г. на СРС, наказателно отделение, 1 с-в. Със същото е потвърдено НП № 22-005208/01.10.2018 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяване му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Иска се да се отмени решението и да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди

доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна, но по основания, различни от изложените в касационната жалба.

С решение от 01.11.2019 г., постановено по НАХД № 18001/2018 г. на СРС, наказателно отделение, 1 с-в е потвърдено НП № 22-005208/01.10.2018 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че при извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство на 28.08.2018 г. на място в обект на контрол, представляващ ресторант М. Р., находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], и на 03.09.2018 г., 10.09.2018 г. и 13.09.2018 г. в дирекция „Инспекция по труда“, въз основа на изискани и представени от работодателя документи е установено, че при извършената на 28.08.2018 г. около 11.00 ч. проверка на място в обекта за контрол е заварена М. Б. П. да полага труд като кухненски работник. В собственоръчно попълнена и подписана декларация тя е декларирала, че работи на длъжност кухненски работник в посочения обект с работно време за деня от 10.00 до 18.00 ч., с трудово възнаграждение 50 лева на ден, почивни дни „по график – 2 дни“, със сключен трудов договор. На 10.09.2018 г. в дирекция „Инспекция по труда“ е бил представен трудов договор № 20/07.09.2018 г., сключен между [фирма] в качеството на работодател и М. Б. П. – работник, за длъжността готвач. Представена е била и справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда с изх. № 22338183413955/08.09.2018 г., 10:47:21 ч. за сключения с лицето трудов договор. При съобразяване на това обстоятелство контролните органи са приели, че трудовият договор е бил сключен във връзка с извършваната проверка. Приели са, че [фирма] в качеството на работодател не е сключил трудов договор с М. Б. П. преди постъпването ѝ на работа в проверявания обект на дружеството на 28.08.2018 г. в 11.00 ч., на която дата лицето е заварено от контролните органи да полага труд. Прието е за извършено нарушението по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда, за което е бил съставен АУАН, въз основа на който е било издадено наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че както АУАН, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, изрично са посочени нарушените разпоредби и безспорно е доказано извършването на нарушението по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно.

От съдържанието на наказателното постановление се установява, че на [фирма], на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е била наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда. Съгласно посочения текст трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Съответно на нарушената правна норма са и фактическите установявания, съдържащи се в наказателното постановление. От мотивите на първоинстанционното решение, както и от диспозитива на същото се установява, че първоинстанционният съд е

разгледал спора като такъв за извършено нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда. В съответствие именно с тази правна норма за това нарушение са направени и фактическите установявания от първоинстанционния съд. От съдържанието на наказателното постановление не се установява обстоятелството на налагане на имуществената санкция на търговското дружество за извършено нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда. При съобразяването на това обстоятелство следва несъмнения извод, че първоинстанционният съд не е разгледал правния спор, като същият нито е направил фактически установявания във връзка с извършено нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда, нито е направил правни изводи относно извършено нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда. Съдът се е произнесъл по незаявен правен спор между страните.

Това обстоятелство налага отмяната на първоинстанционното съдебно решение и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 01.11.2019 г., постановено по НАХД 18001/2018 г. на СРС, наказателно отделение, 1 състав и вместо него постановява:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: